

Sygn. akt II PK 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa O. C.

przeciwko I Liceum Ogólnokształcącemu w B.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 czerwca 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt V Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z 29 sierpnia 2013 r. oddalił apelację skarżącego I Liceum Ogólnokształcącego w B. od wyroku Sądu Rejonowego w O. z 5 kwietnia 2013 r., który przywrócił powódkę O. C. do pracy na poprzednich warunkach. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podano między innymi, że wybór powódki do zwolnienia był dowolny. Analiza kryteriów doboru przemawiała na rzecz powódki. Doszło do konieczności rozwiązania stosunku pracy w związku ze zmianami organizacyjnymi powodującymi zmniejszenie liczby oddziałów w szkole oraz zmian w planie nauczania (art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela). Strona pozwana nie wykazała inicjatywy dowodowej w zakresie przesłanek z art. 45 § 2 k.p., nie podnosiła takiego zarzutu.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na podstawę przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., „albowiem porusza ona istotne

zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw i to nie tylko dotyczących interesów pozwanego. A mianowicie, czy zastosowanie przez Sąd art. 45 § 2 kodeksu pracy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w zakresie wykazania przesłanek z w/w artykułu w sytuacji, gdy rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem nastąpiło na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, tj. z powodu zmniejszenia liczby oddziałów w szkole i gdy podstawa ta była bezsporna między stronami i tym samym, czy możliwe i celowe jest przywrócenie nauczyciela do pracy, gdy bezsporną okolicznością w sprawie było trwałe zmniejszenie zatrudnienia w związku z likwidacją oddziałów w szkole, co automatycznie wyklucza możliwość zapewnienia nauczycielowi realnej możliwości świadczenia pracy. W związku z powyższym oczywistym jest, że pracodawca w związku z mniejszą liczbą oddziałów nie będzie w stanie przywrócić pracownika do pracy, co spowoduje automatycznie niemożliwość wykonania wyroku. Powyższe zagadnienie prawne ma istotne znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale również dla innych podobnych spraw rozstrzyganych przed sądami powszechnymi, co zostanie uzasadnione w dalszej części skargi kasacyjnej”. Istotnym jest udzielenie odpowiedzi, „czy możliwe i celowe jest przywrócenie nauczyciela do pracy, gdy przyczyną rozwiązania stosunku pracy było zmniejszenie liczby oddziałów i pracodawca nie ma realnej możliwości zapewnienia nauczycielowi świadczenia pracy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (wyżej *in extenso*) nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Sformułowany problem nie składa się na istotne zagadnienie prawne, które ma na uwadze art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., lecz dotyczy zwykłej wykładni i stosowania prawa. Bezpośrednio odnosi się do sprawy skarżącej, jednak skarżąca nie odwołuje się do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. i nawet hasłowo nie twierdzi, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd powszechny decyduje czy w rozpoznawanej sprawie konieczne jest określone ustalenie, aby okoliczności sporne zostały dostatecznie wyjaśnione do

rozstrzygnięcia (art. 217 § 3 k.p.c.). Nie powinien więc stosować prawa materialnego, jeżeli nie przeprowadzi koniecznych ustaleń. Oczywiście punktem odniesienia jest prawo materialne i treść sporu.

Odpowiedź na pytanie wniosku czy możliwe jest przywrócenie do pracy może być negatywna, gdyby chodziło o stosowanie art. 20 ust. 1 pkt 2 KN i art. 45 § 2 k.p. Nie oznacza to, że przy spełnieniu przesłanek faktycznych z art. 20 ust. 1 pkt 2 KN nigdy niemożliwe lub niecelowe jest przywrócenie nauczyciela do pracy, bo tak kategoryczna norma z tego przepisu nie wynika. Natomiast regulacja art. 45 § 2 k.p. wymaga określonych ustaleń i oparta jest na uznaniu sądu, skoro *„Sąd pracy może nie uwzględnić żądania pracownika ...”*, a ponadto przepis ten odwołuje się do zwrotów, które też wymagają wykładni, czyli co do „niemożliwości” lub „niecelowości” uwzględnienia żądania. Jednak przedstawiona we wniosku kwestia nie ma rangi istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W przeciwnym razie funkcja przedsądu nie miałaby granic i postępowanie kasacyjne słałoby się kolejną (powszechną) instancją. Ocena stosowania prawa w konkretnej sprawie to domena podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji, stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c.